

(דברים לב) **כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ וְגוֹ', וְהוּא יְתִיב.**
יֹשֵׁב.

השני - לבני העולם, שמי שיש לו חלק בעם ובארץ הקדושה, יושב בצל האמונה, לקבל את האורחים, לשמח בעולם הזה ובעולם הבא, וצריך לשמח את העניים. מה הטעם? משום שהחלק של אותם אורחים שזמן, הוא לעניים. ואותו שיושב בצל הזה של האמונה, ומזמין את האורחים העליונים הללו, אורחי האמונה, ולא נותן להם חלקם, כלם קמים ממנו ואומרים: (משלי כג) **אֵל תִּלְחַם אֶת לַחֵם רַע עֵינַי וְגוֹ'.** נמצא שאותו שלחן שתקן - שלו הוא, ולא של הקדוש ברוך הוא. עליו כתוב (מלאכי ב) **וְזִרְתִּי פָרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם וְגוֹ', פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא חֲגִי. אוי לו לאותו אדם בשעה שאורחי האמונה הללו קמים משלחנו.**

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, אֲבָרְהֵם, כֹּל יָמָיו הָיָה עוֹמֵד בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים לְזַמֵּן אֲוֹרְחִים וּלְסַדֵּר לָהֶם שְׁלַחֲנוֹת. עָכְשָׁו שְׁמֹזְמִינִים אוֹתוֹ וְאֵת כָּל הַצְּדִיקִים וְאֵת דּוֹד הַמֶּלֶךְ וְאֵין נוֹתְנִים לָהֶם אֶת חֶלְקָם, אֲבָרְהֵם עוֹמֵד מִהַשְּׁלַחַן וְקוֹרָא: (במדבר טז) סוּרוּ נָא מֵעַל אֶהְיֵי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה. וְכִלְהוּ סִלְקִין אֲבַתְרִיָּה. יִצְחָק אָמַר, (משלי יג) וּבִטָּן רָשָׁעִים תַּחְסֵר. יַעֲקֹב אָמַר, (שם כג) פִּתְּךָ אֲכַלְתָּ תְקִיאָנָה. וּשְׁאָר כָּל הַצְּדִיקִים אוֹמְרִים, (ישעיה כח) כִּי כָּל שְׁלַחֲנוֹת מְלָאוּ קִיא צוּאָה בְּלֵי מְקוֹם.

דוד המלך אמר, והשלים דינו, שכתוב (שמואל א-כח) **וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיָּגֹף ה' אֶת נָבָל וַיָּמַת. מָה זֶה אוֹמֵר? מִשּׁוּם שֶׁדוֹד שָׁאֵל מִנָּבָל וְנִעֲשָׂה לוֹ אוֹרַח, וְלֹא רָצָה. וְזֶה הַזְּמִין אוֹתוֹ, וְלֹא נָתַן לוֹ חֶלֶק.**

כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ וְגוֹ', וְהוּא יְתִיב. תְּנִינָא, לְבָנֵי עֲלֵמָא, דְּמֵאן (דף ק"ד ע"א) דְּאִית לֵיה חוּלְקָא בְּעֵמָא וּבְאַרְעָא קַדִּישָׁא, יְתִיב בְּצֵלָא דְּמַהִימְנוּתָא, לְקַבְּלָא אוֹשְׁפִיזִין, לְמַחְדֵי בְּהַאי עֲלֵמָא וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי וּבְעֵי לְמַחְדֵי לְמַסְפְּנֵי. מְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּחוּלְקָא דְּאִינוּן אוֹשְׁפִיזִין דְּזַמִּין דְּמַסְפְּנֵי הוּא. וְהוּא דְּיְתִיב בְּצֵלָא דָּא דְּמַהִימְנוּתָא, וְזַמִּין אוֹשְׁפִיזִין אֵלִין עֲלָאִין, אוֹשְׁפִיזֵי מַהִימְנוּתָא, וְלֹא יְהִיב לֹון חוּלְקִיהוֹן, כִּלְהוּ קִימֵי מְנִיָּה, וְאֲמַרִי (משלי כג) **אֵל תִּלְחַם אֶת לַחֵם רַע עֵינַי וְגוֹ', אֲשַׁתְּכַח דְּהוּא פְּתוּרָא דְּתַקִּין, דִּילִיָּה הוּא, וְלֹאוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, עֲלִיָּה כְּתִיב (מלאכי ב) וְזִרְתִּי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם וְגוֹ', פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא חֲגִי. וְוִי לִיָּה לְהוּא בַר נֶשׁ, בְּשַׁעְתָּא דְּאֵלִין אוֹשְׁפִיזֵי מַהִימְנוּתָא קִימֵי מִפְּתוּרִיָּה.**

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, אֲבָרְהֵם, כֹּל יוֹמוֹי הוּא קָאִים בְּפִרְשַׁת אוֹרְחִין, לְזַמְנָא אוֹשְׁפִיזִין, וּלְתַקְנָא לֹון פְּתוּרִי, הַשְׁתָּא, דְּמֹזְמִינִין לִיָּה, וּלְכִלְהוּ צְדִיקֵיָּא, וּלְדוֹד מְלָפָא, וְלֹא יְהִיבִין לֹון חוּלְקִיהוֹן, אֲבָרְהֵם קָאִים מִפְּתוּרָא, וְקָרִי, (במדבר טז) סוּרוּ נָא מֵעַל אֶהְיֵי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה. וְכִלְהוּ סִלְקִין אֲבַתְרִיָּה. יִצְחָק אָמַר, (משלי יג) וּבִטָּן רָשָׁעִים תַּחְסֵר. יַעֲקֹב אָמַר, (משלי יג) פִּתְּךָ אֲכַלְתָּ תְקִיאָנָה. וּשְׁאָר כָּל צְדִיקֵיָּא אֲמַרִי, (ישעיה כח) **כִּי כָּל שְׁלַחֲנוֹת מְלָאוּ קִיא צוּאָה בְּלֵי מְקוֹם.**

דוֹד מְלָפָא אָמַר, (חסר כאן) וְאֲשָׁלִים דִּינוֹי, דְּכְתִיב, (שמואל א כח) וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיָּגֹף יְיָ אֶת נָבָל וַיָּמַת. מְאִי קָא מִיָּרִי. בְּגִין דְּדוֹד שָׁאֵל לְנָבָל, וְאִתְעַבִּיד לִיָּה אוֹשְׁפִיזָא, וְלֹא כְּעָא. וְדָא זַמִּין לִיָּה, וְלֹא יְהִיב לִיָּה חוּלְקָא, וּבְאִינוּן עֲשָׂרָה